

men, is dan ook niet duidelijk. De veronderstelling, dat het een tweede soort zou kunnen zijn, lost dit vraagstuk niet op, daar die species dan toch ook nieuw voor de wetenschap zou moeten zijn.

Voor zover na te gaan, hebben de mijten zich in het gras in de voortuintjes en in de nabijheid ontwikkeld. Het gras vertoonde in ieder geval talrijke geelachtige vlekjes, zoals die gewoonlijk door het zuigen van spintmijten ontstaan. Der traditie getrouw waren de mijten vooral te vinden overdag aan de zonzijde, waar de muren der woningen de stenen vervingen, die in de vrije natuur hun biotoop vormen.

Er bleken ook enige *Bryobia*'s aanwezig te zijn, doch hun aantal viel in het niet bij dat der *Petrobia*'s.

Literatuur

- III.1889. WEBSTER, F. M., Note on a Species of *Bryobia* Infesting Dwellings. *Insect Life*, 1 (9): 277—279.
 II.1890. ANON., Abundance of *Bryobia pratensis*. Id. 2 (9): 278—279.
 VIII.1890. ANON., The *Bryobia* Household Pest. Id., 3 (1): 23.
 IX.1890. RILEY, C. V. & MARLATT, C. L., The Clover Mite (*Bryobia pratensis* Garman). Id., 3 (2): 45—52, figs.
 XII.1891. ANON., Abundance of the Clover Mite in Michigan. Id., 4 (5—6): 215.
 IV.1893. ANON., The Clover Mite in Houses again. Id 5 (4): 266.
 VII.1893. ANON., The Clover Mite in Houses. Id., 5 (5): 347.
 XII.1930. Verslag over de werkzaamheden van den Plantenziektenkundigen Dienst in het jaar 1929. Versl. en Med. v. d. Plzk. D., 62 : 49.

Summary

The invasion in human dwellings of some Red Spider Mites (*Bryobia* and *Petrobia*) is discussed, and more in detail that of *Petrobia*, a species generally living in the mountains, which now has developed for the first time in large numbers in the Western part of the Netherlands which is at sea level.

Amsterdam, Zoölogisch Museum, Zeeburgerdijk 21, Augustus 1954.

Giraudiella incurvans Nijveldt (Dipt., Iton.)

door

G. L. VAN EYNDHOVEN

Op 1 Juni 1953 (*Ent. Ber.* 14 : 282) publiceerde W. NIJVELDT zijn nova species *Giraudiella incurvans*, op 3 Augustus 1952 door de heer W. D. J. TUINZING bij Winterswijk op riet gevonden.

Naar ik vernam, waren de gevonden cecidia afkomstig uit het Woold bij Winterswijk. Het is in dit verband wel aardig nog even op te merken, dat wij op onze excursie naar het Korenburgerveen op 21 Juni 1952, ter gelegenheid van onze 107e Zomervergadering, deze gal eveneens aantroffen. Ik had deze misvorming nog nooit gezien. Er is destijds wel materiaal van medegenomen, maar ik herinner mij niet door wie, en in ieder geval heeft het noch Prof. DOCTERS VAN LEEUWEN, noch de heer NIJVELDT ooit bereikt.

Voor zover ik weet, is deze gal nog niet elders aangetroffen. Men moet dus veronderstellen dat zij weinig voorkomt, daar zij zeer opvallend is. Of het slechts

toeval is, dat deze eerste twee vondsten beide bij Winterswijk zijn gedaan en dan op terreinen, die een aantal kilometers uit elkaar liggen, weet ik niet. In elk geval zal het bij excursies in rietvegetaties goed zijn om duchtig op deze soort te letten.

Een goede afbeelding van de misvorming vindt men in *Ent. Ber.* 14: 283, 1.VI.1953.

Mogelijk ook is de gal wel eens verward met die van *Therismoptes (Tarsoneumus) phragmitidis* Schlichtd., zoals deze door Han ALTA is afgebeeld in ALTA & DOCTERS VAN LEEUWEN, Gallenboek, 1946, No. 439, p. 171.

Summary

A second locality is mentioned for the gall midge *Giraudiella incurvans* Nijveldt, viz. the "Korenburgerveen", N.W. of Winterswijk, in the Dutch province of Guelderland.

Haarlem, Floraplein 9, Februari 1954.

Merkwaardige overwintering van Lepidoptera. Op 8 April bezocht ik om chiropterologische redenen de kazematten van de linie door de Haarlemmermeerpolder, daartoe welwillend door de autoriteiten in staat gesteld. De chiropterologische resultaten waren nihil, doch ik deed een interessante lepidopterologische waarneming.

Deze kazematten hebben een schemerig voorportaal en een daarachter liggende vrijwel donkere kamer, geheel van beton. Die kamers zijn ca 3 x 3 m groot; zij zijn niet meer in gebruik.

De 3 meest gebruikelijke vlinders werden overwinterend aangetroffen: Roesje (*Scoliopteryx libatrix* L.), die in grotten, forten en ondergrondse gangen wel de algemeenste is, Dagpauwoog (*Nymphalis io* L.) en Kleine Vos (*Aglais urticae* L.), die alle solitair plegen te overwinteren.

In een der donkere kamers echter, midden tegen het betonnen plafond (dus niet in een hoek), zaten op een oppervlak van ca 5 x 5 cm zes vlinders, nl. vijf *Scoliopteryx libatrix* en één *Nymphalis io*. Twee exemplaren van *Scoliopteryx* zaten zelfs gedeeltelijk over elkaar heen.

Deze waarneming komt mooi overeen met die van R. F. AITKEN (*Ent. Gaz.* 5 No. 1, Jan. 1954, Plate 1), die in Engeland (Langhurst, Sussex) 6 stuks *Scoliopteryx* vlak bij elkaar waarnam, die elkaar gedeeltelijk dakpansgewijze overdekten. Dit was in een schuilkamer met betonnen plafond, dus analoog aan de verblijfplaats van mijn dieren. Ook AITKEN nam *Scoliopteryx* tot dusverre slechts solitair waar.

Het aardige van mijn waarneming is vooral, dat hier twee vlindersoorten gemengd bij elkaar zaten. Deze weinige vierkante centimeters van het plafond moeten dus bijzonder aantrekkelijke condities voor overwintering bieden aan vlinders van systematisch ver verwijderde families. Naar de exacte feiten kan men slechts gissen; vermoedelijk spelen luchtstromingen een rol.

(The observation is discussed of 5 *Scol. libatrix* and 1 *Nymph.*, *io* hibernating together on a space of abt. 5 x 5 cm in an empty casemate).

G. L. VAN EYNDHOVEN, Floraplein 9, Haarlem.

Lievensheersbeestjes en hun prooi. Op een excursie deed ik in een buis, waarin zich een spanrups bevond, ook een paar lievensheersbeestjes. Toen ik thuis kwam, was van de rups nog slechts de huid over!

W. J. BOER LEFFER, Korteweg 53, Apeldoorn.